

Unitatea tinereții

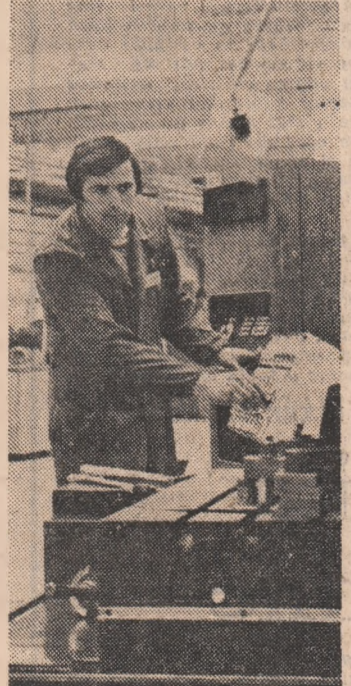
ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XLIV
SERIA II
Nr. 12 162
6 PAGINI
50 BANI
SIMBĂȚĂ
9 IULIE
1988

TEZELE PENTRU PLENARA C.C. AL P.C.R.

larg dezbătute, înfăptuite exemplar prin munca și viața tuturor fiilor patriei

Întreaga producție, mereu la nivelul exigențelor mondiale

Importante sporuri la producția fizică ale siderurgistilor din Oțelu Roșu

Siderurgistii din orașul Oțelu Roșu, județul Caraș-Severin, înscriu în bilanțul activității la zi importante sporuri la producția fizică. Mai buna organizare a muncii, concretizarea unor măsuri de modernizare a proceselor de fabricare au permis acestui colectiv muncitoresc să realizeze, peste prevederile planului la zi, mai bine de 3000 tone laminare finite pline din oțel, aproape 2000 tone profile șeele și semifabricate pentru foraj, peste 800 tone tablă subțire și benzi din oțel, utilaje tehnologice pentru metalurgie și alte produse care au fost livrate în devans beneficiarilor.

Afîgmată și dezvoltată viguros în ultimii ani în strînsă legătură cu progresul și diversificarea fabricației de componente electronice, întreprinderea producătoare de ferite din Urziceni reprezintă în momentul de față o unitate economică de primă importanță nu numai la nivelul ramurii, ci al întregii industrii naționale. Începîndu-și activitatea cu producția de miezuri de ferită, în perioada din urmă mai ales, fabricația s-a extins nu numai sub aspect cantitativ, ci mai ales din punctul de vedere al gamei de repere, adăugîndu-se produsele simple, rează inițial, ansamble din ferite (sau elemente de circuit), perle colectoare, utilaje și s.d.v.-uri specifice domeniului. Beneficiarii sînt în primul rînd întreprinderi din sectorul electronic, electrotehnic, automatizării, tehnici de calcul, construcții de mașini, bunuri de consum, transporturi auto și feroviare, telecomunicații etc. Să reținem în acest context că spre deosebire de 1970, luat aici ca an de bază pentru producție, cînd se executau doar 3 produse de bază, nomenclatorul cuprinde astăzi peste 3000 de produse, cu sarcina de a ajunge în 1990 la 5200 tipuri principale. Menținîndu-ne în perimetrul datelor comparative, iată, se realizează astăzi o producție marfă de circa 25 ori mai mare decît în anul 1970. Dincolo de aceste aspecte, ele însele relevante pentru activitatea colectivului, se remarcă în mod deosebit faptul că oamenii din aici le consideră drept premise certe pentru activitatea viitoare. Luînd ca pe un însemnat document de lucru magistratele expunerii ale secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, desprinzînd ideea importantă că activitatea de calitate nu este o chestiune de campanie, că aceasta nu privește doar produsele des-

tinute exportului, oamenii muncii din întreprinderea de Ferite Urziceni fac zilnic dovada unei profunde însușiri a acestor teze, a dorinței unei continue perfecționări a propriei activități. Despre realitatea acestor fapte, în însemnările care urmează.

La întreprinderea de Ferite Urziceni

Prin ei s-a asigurat și o eficiență colaborare cu institute de cercetare și de învățămînt superior, roadele integrării între aceste elemente ale triadei cunoscute dovedindu-și o dată în plus virtuțile. Într-o măsură tot mai mare în ultima perioadă, se observă însă aportul direct al specialiștilor de aici la înnoirea produselor, la perfecționarea tehnologiilor de fabricație. Este aici rezultatul cadrului creat pentru manifestarea liberă, neîngrădită a spiritului novator, a dorinței de afirmare. Nu este de mirare, deci, că la un colectiv relativ restrîns de cadre cu pregătire tehnică inginerescă (în jur de 130), revine un portofoliu activ de peste 100 de invenții și inovații, toate aplicate și la care întreprinderea este titulară. Specialiștii precum Nicolae Buescu, Alexandru Ștefan, Nicolae Petcu se numără printre cei mai activi realizatori de nou la înalt nivel. O

întreagă serie de creații au fost propuse, apoi concepute în cadrul cercului de creație de la nivelul Comisiei inginerilor și tehnicienilor.

Interlocutorul nostru care ne-a oferit informațiile de pînă acum — directorul întreprinderii, inginer Aural Ghiu — ține să sublinieze că toată această activitate de emulație, devenită o permanentă, a fost și este responsabilă de valoarea înaltă a înfăptuirilor. Numai în acest an, circa 60 la sută din produsele introduse în fabricație sînt complet noi, pentru ca din punct de vedere calitativ peste 80 la sută din totalul produselor să se situeze la nivel mondial, iar 35 la sută peste acest nivel. Respectivul performanțe sînt cu atât mai valoroase, cu cît ele aparțin unui colectiv tînar, a

în proporție de 102,2 la sută, în expresie fizică planul este de asemenea îndeplinit la fiecare sortiment, cheltuielile materiale la 1000 lei producție marfă înregistrînd, în raport cu planul, economii de 1 leu la 1000 lei producție marfă, pentru ca, în fine, beneficiul planificat să fie și îndeplinit.

Oprindu-ne în cele ce urmează asupra unor laturi cu contribuție hotărîtoare asupra prestigiului unității — și vom numi aici calitatea produselor — să precizăm în cele ce urmează câteva elemente componente ale acesteia. „Înainte de toate, ne spune inginerul Virgil Prodan, acțiunea este privită prin prisma asigurării calității încă din faza de proiectare. Ne interesează apoi calitatea personalului muncitor. Orice viitor om al muncii de aici a trebuit să treacă mai întîi un test psihotehnic la laboratorul de specialitate alflat la I.P.R.S. Băneasa — București, testare ce se continuă periodic de-a lungul anilor; problema respectivă este în strînsă legătură cu programele pe care unitatea și le organizează pentru ridicarea nivelului profesional al oamenilor săi. Am reușit să-l facem pe oameni să înțeleagă că dacă fiecare este propriul lui controlor de calitate, se evită surprizele neplăcute ce pot să apară mai tîrziu pe fluxuri de fabricație. Fiește, nu trecem peste o seamă de verificări prin intermediul aparatului de specialitate, a standurilor de probe. Cistigarea de către oameni a bătăliei pentru calitate a făcut ca și pe parcurs pierderile tehnologice să se situeze sub limitele admise și, ceea ce este mai important, să fie evitate reclamațiile pe motive de calitate, atât la intern, cît mai ales din partea beneficiarilor externi”.

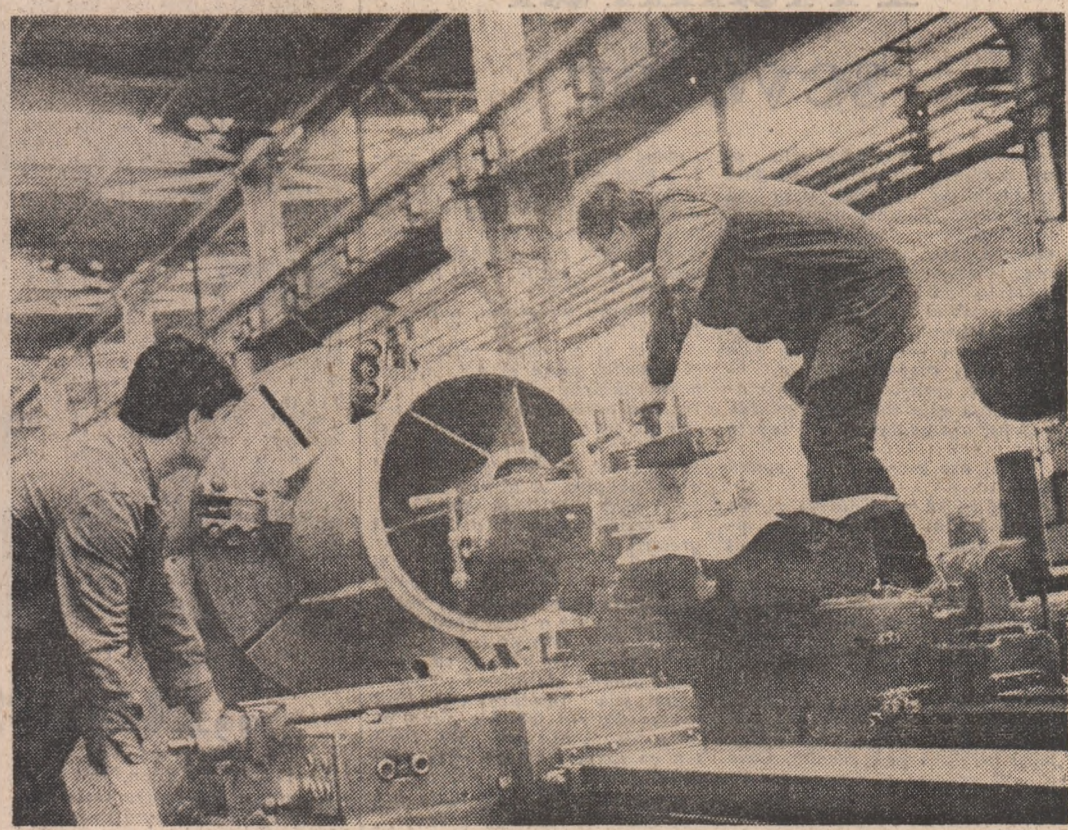
ALEXANDRU STROE
(Continuare în pag. a V-a)

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU a primit delegația parlamentară britanică

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, vineri, în stațiunea Neptun, delegația Grupului Marii Britanii al Uniunii Interparlamentare, condusă de David Mușd, președintele Grupului parlamentar pentru relațiile de prietenie Marea Britanie — România, care efectuează o vizită în țara noastră, la invitația Marii Adunări Naționale.

Ceaușescu pentru primire, pentru ospitalitatea de care parlamentarilor britanici s-au bucurat în timpul sederii în țara noastră și a apreciat, în același timp, caracterul interesant, constructiv și plăcut al vizitei efectuate în România. În timpul întrevederii au fost abordate o serie de aspecte ale relațiilor româno-britanice, subliniindu-se posibilitățile existente în direcția extinderii lor, în continuare, pe diverse planuri. Au fost examinate, în același timp, unele probleme ale

vieții internaționale actuale și, îndeosebi, referitoare la dezvoltarea colaborării și încrederii pe continentul european, la înfăptuirea dezarmării și, în primul rînd, a dezarmării nucleare, la rezolvarea tuturor situațiilor complexe din lumea de azi pe cale pașnică, prin consultări, tratative și cooperare. La primire a luat parte Nicolae Giosan, președintele Marii Adunări Naționale. A fost prezent Alan Clark, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Marii Britanii la București.

Imagine de la întreprinderea Constructoare de Mașini din Caransebeș
Foto O. PLECAN

Organizațiile U.T.C. în munca lor de zi cu zi

GESTUL REFLEX AL DISCIPLINEI MUNCITOREȘTI

Disciplina muncitorească nu se preda ca materie, la școală. De vorbit se vorbește însă mult despre ea. Nu o dată auzim că un om al muncii trebuie să aibă anumite calități și deprinderi. În orice loc de muncă am acționa trebuie să respectăm disciplina impusă de activitatea respectivă astfel încît efortul nostru să se adauge celui general al colectivității. Dacă nu se face așa, nu se poate realiza o activitate de calitate, a face ce trebuie cînd și cum trebuie are o importanță vitală. Începînd de la prezentarea la timp la locul de muncă, continuînd cu felul în care muncim, cum folosim și îngrijim ceea ce ni s-a dat, până la modul în care se termină și rezultatele concrete ale muncii, totul are importanță.

Recunoștinți un om disciplinat, format, conștient de necesitatea acțiunii într-o anumită direcție și după un gest aparent mărunț. Locul de muncă ordonat, curat, spațiul adunat cu grijă și dus la punctul de colectare sau chiar și o simplă hirtie dusă la cosul de gunoi și neatruncată pe unde se nimereste sînt cîteva astfel de exemple. Aceste „mărunțisuri” ale muncii de zi cu zi constituie de fapt o carte de vizită a fiecărui dintre noi. După cum spuneam, nu există un absolvent de liceu sau scoală profesională care să aibă o notă la cursul „Disciplina muncitorească”. Asta vorbind despre școală. E drept, elevii află de la profesor sau maestru instructor că muncitorul trebuie să fie disciplinat și oner și să intre în anumite amănunte; dar odată ajunși în întreprinderi tinerii primesc mereu note la această „materie”. Colectivul îi judecă permanent și nu o

dată se întîmplă ca el să fie un jucător sever. La întreprinderea de Mașini Unelte și Agregate din București aceste lucruri sînt bine cunoscute. Nimicului nu-i este indiferent dacă cel care se încadrează este un om pregătit sau nu și la acest capitol. Nu-i este indiferent pentru că a fi corect sau repetent la o asemenea disciplină neapădată la școală, dar foarte necesară în viață, se repercutează negativ asupra muncii tuturor. De aceea, organizația U.T.C. din întreprindere și-a impus ca sarcină permanentă formarea și sub acest aspect al tinerilor, ajutorarea lor pentru a se putea încaadra cît mai repede în colectiv, pentru a-și forma acei „gest reflex al disciplinei muncitorești”. Să trecem la concret. S-a pornit de la următorul argument: majoritatea noilor încadrați provin din școlile patronate de întreprindere. Practica productivă se face și în atelierul școlii din incinta unității. De aici a reieșit prima sarcină: formarea la elevi a obișnuinței de a veni la muncă cu cîteva minute mai devreme de ora începerii programului. Asta pentru că putea face toate pregătirile necesare începerii activității. Au urmat apoi alte sarcini care au vizat desfășurarea muncii în condiții de eficiență și protecție, calitatea ridicată a lucrărilor, grijă pentru sculele din dotare. Cu acest din urmă punct trebuie să-au complicat puțin. S-a venit cu ideea de a se desfășura duplele și a se confecționa rafturi în care sculele să fie la dispoziția tuturor. Era vorba în fapt de un test de

creștere cuprinsă în ideea desfășurării lucrului pîz. Deși la început au fost și unele discuții adică s-a manifestat neîncrederea, în final, adică și acum, sculele au trecut din dulapurile individuale în raftul comun fără să se piardă ceva. Tinerii, viitorii muncitori, le iau cînd au nevoie, le folosesc și le pun apoi la loc, validînd astfel ideea și încrederea acordată. Trebuie amintit că acest atelier școlă, model din toate punctele de vedere, a fost înainte o magazie dezafectată care prin muncă patriotică a tinerilor de la I.M.U.A.B. a devenit de necunoscut.

Si elevii mai mari, care își desfășoară activitatea practică în secții sînt supravegheați permanent de către membrii organizației U.T.C., dar atunci cînd o nevoie se face sfatul necesar sau chiar se lucrează la mașină pentru a le demonstra concret cum se face o operație corectă.

În timpul trecut și elevii de ieri devin absolvenții de azi. Intrînd în întreprindere ca muncitori ei urmează o nouă clasă la școala disciplinei muncitorești și această clasă nu are un număr, ci un nume. El este „Linia tineretului”. Conștii de oameni cu experiență și talent pedagogic, la această linie se continuă formarea tinerilor muncitori. După stagiul în acest loc, adică după ce capătă o experiență în activitatea din atelierul școlii de producție. Și aici ca și la „Linia tineretului” activitatea lor este în atenția orga-

GAVRILĂ INOAN
(Continuare în pag. a V-a)

SE CERIȘ '88 Recoltarea și însămînțarea culturilor succesive — un flux continuu

Zile toride în Cîmpia Transilvaniei. Ora secerii și-a scris și în partea nordică a acesteia, în unitățile din județul Bistrița Năsăud, Florica Ursu, ingineră șefă a C.A.P. Urmenis, ne spune: „Sîntem în grafic cu lucrările de întreținere a culturilor; la furaje, am depozitat deja p cantitate de 1000 tone, mai mare decît am avut pentru tot anul trecut, iar secerișul, principala lucrare ce ne concentrează atenția, se desfășoară intens. Miine vom începe secerișul orgului”.

ODĂ PENTRU CLIPELE DE AUR ALE CÎMPIEI

MIRCEA BORDA
(Continuare în pag. a V-a)

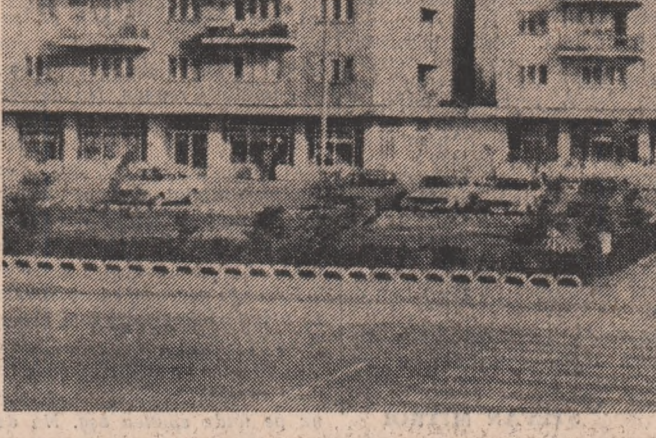
tinerețe educație raspunderi
SA DISCUTAM DESPRE TINERETE, EDUCATIE, RASPUNDERI
Pagina a 3-a

INSEMNAȚI
EXAMENE, EXAMENE...
Pagina a 4-a

PROGRAMUL NAȚIONAL DE SISTEMATIZARE pentru înflorirea patriei și bunăstarea poporului

Lecția performanței și competitivității

Chiar o simplă enumerare este suficientă (Mausoleul eroilor, monumentele închinat lui Alexandru Ioan Cuza, Ecaterinei Teodorovici sau luptătorilor ceferiști, statuile generalului Suvoarov și a ofițerului român Gabriel Pruncu etc.) pentru a-ți da seama că Mărășeștii este o adevărată istorie „la purtător”. Fapturi legendare din marea carte a devenirii noastre naționale s-au scris aici și aproape că nu există stradă a orașului care să nu amintească, într-un fel sau altul de strălucite fapte și întâmplări trecute, de aceste locuri legîndu-și numele pentru totdeauna: Vasile Lupu, Miron Costin, Ion Neulce, Alexandru Ioan Cuza, eroii războiului de la 1917. Puține așezări se pot

SORIN PREDĂ
(Continuare în pag. a V-a)

Sub fierbentele soare de iulie „campania” examenelor de admitere continuă. Abia s-au aflat, ieri, rezultatele probelor de verificare în vederea admiterii în treapta I de liceu și astăzi o nouă serie de elevi, absolvenții claselor a X-a, trăiesc clipe de emoție în cadrul primelor probe ale examenului de admitere în treapta a II-a. Adică a examenului ce le va confirma opțiunea pentru un domeniu de activitate sau altul, de trecere cu succes a acestuia depinzînd întreaga lor viitoare devenire. În contextul anilor de tranziție și înnoiri calitative desfășurate în ultimii ani la domeniul de pregătire, în consens cu întreaga nouă devenire a societății românești, viitorii lor absolvenți urmind să se integreze activ, conform propriilor aspirații, precum și cerințelor

GABRIEL NĂSTASE
(Continuare în pag. a IV-a)

La izvorul viu al realității

ODĂ PENTRU CLIPELE DE AUR ALE CÎMPIEI

Triumful sevelor

Ar trebui ca despre grîu să nu scriem decît o singură dată în viață. Să ne raportăm la ziua aceea, la anul acela, ca la un eveniment deosebit în viața noastră. Dar despre grîu nu poți scrie o singură dată în viață. Altfel înțelegi grîul la încrețea, altfel la maturitate. Altfel îi precepi forța și frumusețea. Dacă e ceva pe lumea asta care să-ți răsplătească tot efortul pe care-l faci într-o viață de om este imaginea grîului. Grîul are mereu să te învețe ceva.

Grîul are mereu să-ți spună ceva. Dacă ai să vezi, într-o zi, un om finind în palma întinsă câteva boabe de grîu, proaspăt desprinse de pe spicul luat din lan, să știi că el îl cercetează cu atenție, observându-l cu de curat este, cit de rotund și de greu. Și dacă spicul este greu ca arăbia este semn bun. Le sfîrșitul lui unie pămîntul începe să coacă. Spicile se aprind și ard generoase. Noi știm atunci că miile de oameni așteaptă grîul. Aprăd recolta. Cine a avut prietelui să se apropie și mărginează un lan a. constatată uimit că în el se naște un sentiment ciudat, de bucurie, pentru anotimpul grîului. Grîul arată echilibrul dintotdeauna al verii. Arată eternitatea. Și pentru că arată eternitatea așa cum numai stelele reușesc să o arate, grîul trebuie aprăd.

Ca razele unui astru

Mai are o zi, o oră, această clipă tremurătoare care-l ține îmbrățișat, și firul de grîu își va pleca fruntea gânditoare. Fără zăbrăvă orele patriei se prelungește victorioase în cîmpile despre care soarele pune în semn și pecete de har născind singure, și cu de la sine putere, belșug pentru cîmpurile minilor muncitoare. Jos se aud porțile ecizelor subterane prin care sevele urcă grăbite să împlinescă ce a mai rămas de împlinit. N-avem cunoștință dacă un soare pe care nu l-am văzut niciodată, nu s-o fi topit cumva acolo și acum, scăpat din strîngerea pămîntului, năvălind este în taină să-și refacă ființa, iar ală căle decît firul de grîu nu a găsit de i s-au aurit acestuia hainele.

PETRE TĂNĂSOAICA

Subtila alchimie

L-am cunoscut în tren. Stătea lângă fereastră cumpănind înfînterile aproape pîrguite ale cîmpului și tăcea. Apoi, cînd s-a întors spre mine, am văzut că se bucura, așa cum numai un fărîm se poate bucura cînd cuprinde cu privirea lanul mînos. Orice-am zice și orice-am crede noi, dragostea cea dintîi a fărîmilor tot grîul rămîne. El este pînă, începutul și sfîrșitul, răsplata și destinul. Cine n-are respectul pînii nu știe ce-i munca. De aici trebuie să vină sfințenia cu care fărîmul rupe prima piine abia scoasă din cuptor și o împarte celor din casă. Generații întregi de fărîmi se regăsesc într-un singur gest, acela de a-ți oferi cînd îi calci pragul ceea ce au ei mai de preț — pînă. În silie, cînd cuptorul solar se încinge, grîul își distinge atent culorile, pînă să ajungă la intensitatea bobului de aur. E o alchimie subtilă și etern miraculoasă. Nu trebuie să ne-o explicăm, ci s-o trăim, așa cum face fărîmul — în tăcere și cu gînd curat.

L-am cunoscut în tren și ceea ce m-a impresionat la el au fost miștile — niște miștii puternici, bătuție de muncă, pe care și le odihnea cuminte pe genunchi. Am intrat apoi în sobră, pe el interesindu-l mai ales „cum se prezintă precipitațiile și cîmpul în restul țării”. Stia să asculte și să se bucură pentru alții, constatînd cu simplitate lui nedismulată că „vo fi un an al pînii”. Cînd un fărîm spune asta înseamnă că așa va fi. Tărîmul nu-i place să se prăpădească și nici să se fîlăsoască cu ce nu-i al lui.

Natura l-a îndat să fie precut și zgîrcit la vorbă. Numai un om care muncete din greu cunoaște prețul cuvîntului. A vorbi cu socoteală e un semn de înțelepciune și de respect al apropietului tău.

SORIN PREDĂ

„Iubesc Cîmpia Română...”

— Teodor Răducan, îmi spuneai cîndva că pentru tine, marea și neprețuita oază de liniște și de meditație activă este Cîmpia Română. Ea stă modest departe și se lasă cucerită cu greu pentru că nu este ușor să-ți înțelegi orizontul.

— Iubesc Cîmpia Română pentru că m-am născut în ea. Am văzut imaginea ei pe timp de război, cînd copacii săreau în aer cu rădăcinile în sus, cînd grîul și macii ardeau ca niște torțe, cînd giria era sfîrșecată de un proiectil dușman. Mi-a fost dor de liniște, de imaginea grîului care arată ca o mare galbenă. Cînd o privești de departe, te pierzi în ea, cînd o privești de aproape, ai sentimentul regășirii. Frumusețea grîului e accentuată de puzderia de flori multicolore, de păsări și culturi. Din frămîntarea pămîntului simți cum crește și se dezvoltă spicul delicat, mățos. Un lan de grîu este un spectacol în aer liber.

— Ce înseamnă Cîmpia Română pentru pictorul călător din tine?

— Cîmpia este un filon, un izvor care apare atunci cînd sînt mediană a capului înseamnă o verticală. La întinerea lor este omul, simbolul lui.

— În ultimii ani au început să apară în picturile tale elemente noi.

— Pe linia orizontului au început să apară turmurile de apă, sferă verde, o oază de liniște. Alături de grîu, aceste elemente dau specificul Bărăganului. Chiar dacă se vor ridica stîlpi de beton de înaltă tensiune, cumpăna vine ca un simbol al poeziei pe aceste meleaguri. Cîmpia Română nu este numai ideea de liniște, continuitate, filozofie, meditație, poezie, ea nu înseamnă numai spiritul constructiv. Cîmpia a însemnat structura operii mele, o matrice spirituală. Cine nu s-a născut și nu a crescut în aer liber, cu imaginea cerului deasupra, acela nu poate prinde adîncurile și misterul existentei, spunea Pannait Istrati. Cîmpia Română este în sufletul nostru; noi toți trăim cu imaginea ei.

— Teodor Răducan, ce le doresti tinerilor tăi colegi?

— Să ajungă să cunoască și să iubească din toată inima acest spațiu de fală și de dragoste: Cîmpia Română!

Un pictor călător la el acasă

mai însetat. Condiția mea este aceea de a lua și a duce în suflet. Cîmpia Română indiferent de locurile în care mă aflu. Cînd sînt sătura de zidurile orașului, puterea mi-o dă orizontul. Să nu uităm că în orizontul se află simbolul infinitului, ea poartă fi adus în prim plan pentru a ne regăsi pe noi cu ajutorul verticalei. Ochiul nostru sînt pe aceeași linie cu orizontul. Axa silozurilor, crescătoriile, construcțiile ridicate în C.A.P.-uri. Pe toate acestea le plasez între livezi înflorite, la marginea lanurilor de grîu. Important e să nu distrugi prin imaginea construcțiilor imaginea poeziei, a tablourilor, a picturii. Cînd părăsesc șoseaua dai de ne cu de cumpănă. Cumpăna este o sculptură vie care se pleacă să ia apa din pămînt. Nucul este o

Priveliste

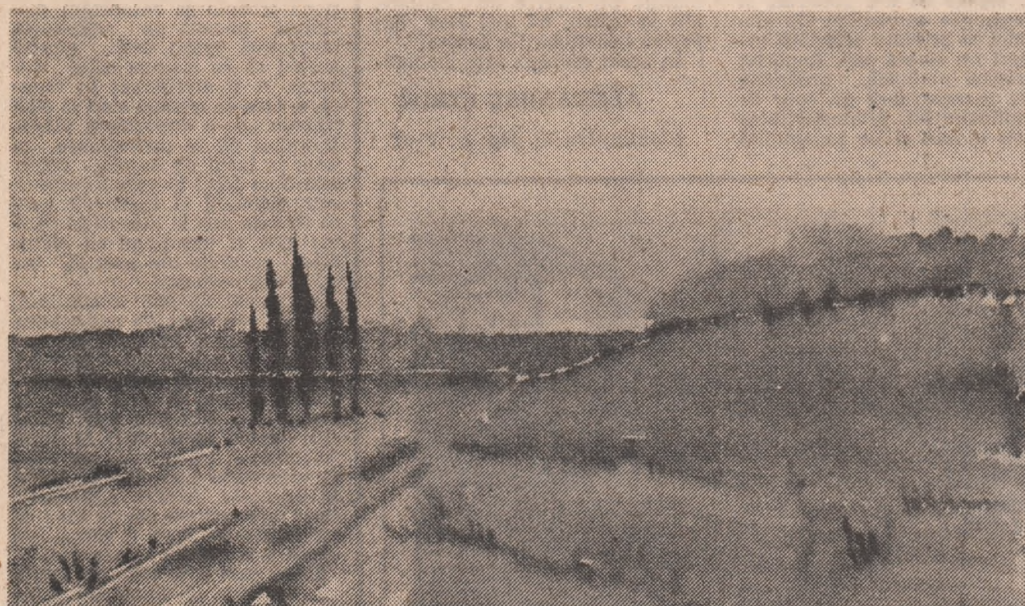
Vara și-a întors carul spre noi, Desplecînd cîmpia în plebe bălate. Bobul pomeste de sănătate, Pămîntul respiră aburul pînii; Floarea-soarelui lăa apă Din mijlocul lanului Unde macii se sparg în roșii cristale, Palmele noastre au întors carul. Ce poartă în el vara soarelei

GABRIELA CIOBANU

Vara, cu întregul ei

Iată că a venit vara cu întregul ei cortegiul de frumuseți și gînduri și inima mea se mută într-un cîntec frumos rostit și, mai ales, simțit pentru extraordinara metamorfoză ce se petrece în viața grîului, în biografia spicului ce a rămas, de-a lungul a trei anotimpuri, lumină și nostalgie și dragostea noastră spre a le transforma în flacăra galbenă a spicului pornit către lumină și către soare. Aidoma unei coloane a infinitului pe care stau înscrisă bucuriile și visele și speranțele noastre, dar, mai ales, siguranța că ne vom încălzi, ca în fiecare an, la flacăra azimii rumeninde, ieșită din cuptoare ca o bucurie dintre cele mai mari și spicul de grîu.

Născut la poale de munte și ascultînd, din zori și pînă în seară, murmurul izvoarelor, am cunoscut bobul de grîu mai tîrziu — la ceasul adolescenței și poate de aceea misterul lui m-a pătruns pînă în adîncurile pămîntului, de-a multe puncte de vedere, nedezlegat pînă azi, la ceasul în care, vară de vară, alerg să-i descifrez limbajul, culorile, adîncurile cele pline de taină și de bucurii.

Reproduceri după picturile lui Teodor Răducan

Invocație

Grîule, cerule, ce piine devii, să fii pentru firi, să fii fire a firii, nemărginire a pămîntului pînă în a cerului nemărginire și hrană totodată a noastră, pentru ca-n noi, grîule-piine, grîule-cer, să devii senin de liniște și de pace eternă. Omule, braț arcuit de trudă, lacrimă de soare eternă, fă-ți piinea din grîul ce-l sameni, ce-l apori și-l stringi cu dorința de liniște, de pace, de întoarcere mereu spre el.

PAUL IONESCU

Sărbătoare

În privința cantității de viață, bobul de grîu este superior, nenumăratelor planete ale universului. El este, după toate probabilitățile, întîiul corp cosmic pe care a ajuns omul în marea călătorie spre sine însuși. Seceratul e sărbătorește pentru că este un act de închinare la Dumnezeu, un act de închinare la Dumnezeu, un act de închinare la Dumnezeu. El este, după toate probabilitățile, întîiul corp cosmic pe care a ajuns omul în marea călătorie spre sine însuși. Seceratul e sărbătorește pentru că este un act de închinare la Dumnezeu, un act de închinare la Dumnezeu, un act de închinare la Dumnezeu.

parte din fata cîmpului, lăsînd-l să rupă zăgazurile tuturor depărtărilor. Ar fi, pe seama, pînă dincolo de Calea Lactee cîmp. Deocamdată, însă, lucrurile se petrec așa cum s-au petrecut în toate verile de pînă acum. Adică seceratul continuă să fie, în exclusivitate, o sărbătoare a noastră, a pămîntului. Și asta e grozav: înseamnă că sîntem acasă, că ne e, ca întotdeauna, dor de cei dragi. Că putem umbra în liniște, împreună cu soarele verii, pe cuprîntul unei misiuni. Că avem, pe mai departe, dreptul la dragoste și dreptul la liniște. Ne apără de singurătate și negură legea gravitației grîului. Dacă fîntînile și salcîmii n-ar veghea cu strălucire orizonturile, acestea s-ar da la o

ȘTEFAN MITROI

O viață cît grîul

Făcea grîul cel mai bun. Făcea măcinată din boabele lui. Făcea creștea cea mai pufoasă și gustoasă piine. A dat semințe și pe la alții, dar nu era asta singurul secret. Nici măcar pămîntul lui nu era grozav, acolo de mijloc, cel legume nu scotea decît cu mare chin. Făcea schimb, grîu pe legume cu Călae, sau pe ce altceva îi trebuia, grîu pe țuică cu Nelu lui! Mădăle, grîu pe brînză, grîu pe săpăt fîntînă, cînd s-a înșurubit și Apostol Anei a zis că îi face una pentru toată viața. S-au ținut de cuvînt, și unul și altul, că la nuntă cî erau petrecerile din Lîmpedea de băutori, trăgeau neică la apă din fîntînă de nu se mai săturau, iar Apostol Anei a mîncat aproape un an pîne cum de obicei numai la sărbători se cinstea! E mîncă-ta și și dispui de ea cum crezi de cuvîntă. Cum îți place.

cerșeală sau flămînzeală cum credeau unii. Figură mare! Cînd s-a întors de pe front îi venise și vremea de însurătoare. A plecat în peștit pe la case cu fete de măritis. Punea o singură condiție. Nu conta, frumoasă sau urîță, bogată sau săracă. Punea pe masă un kil de făină și ruga pe gazdă să facă o plăcintă sau ceva, acolo, repede. Așa și-a ales nevasta. Care a făcut cea mai gustoasă plăcintă. Figură mare! S-a nimerit să fie una și frumusețea și deșteaptă și nici sărăcuță de tot. El, Făloșu' cu grîul cel mai bun, ea nevasta lui Făloșu, nelîntreacă în prepararea pîinii, plăcintelor și altor chestii de se fac din făină. Nu s-a auzit prin Lîmpedea că în casa lor să fie nevoie de flori, că de la captor mireasa mai înnebunitor decît din două grădini îngrădămite în încăperea.

Schiță literară

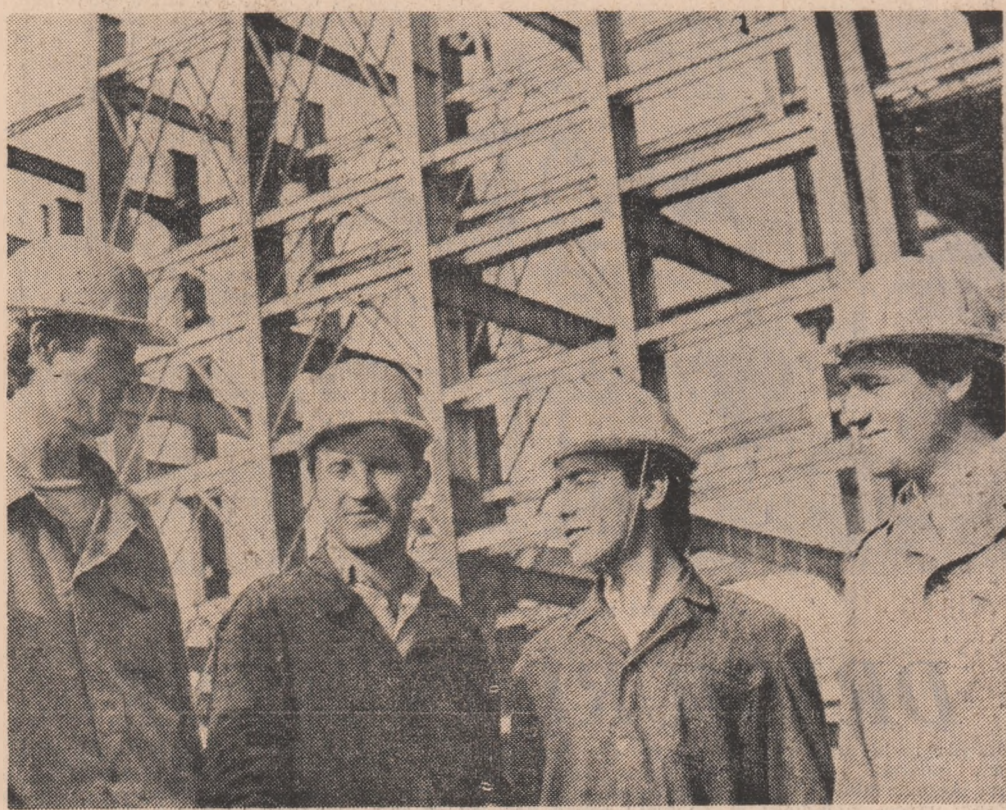
Autobiografia, cînd a intrat în partid, era mai mult decît reală. La reformă semănase cu mina, strînsese cooper cu ceera. La începutul cooperativizării semănase cu tractorul (un văr de-al lui!), el alergase în spațiile secărătorii-legători să strîngă snopii, duși apoi la batoză, mai cu brațul, mai cu căruța. Pe unde mergea cu compania se uita la pămînt, apoi la grîne. Rareori zicea: — Astia mai știu cite ceva!... Se referea la grîu. Cereii plăcu pe unde spunea așa. Nu de

combinei, ce găseai în ea și secerătoarea și batoza, așa că stăteau doar să pună sacii, să-i lege și să le dea drumul pe togoan spre remorci. De fapt, în adîncul sufletului, dacă nu l-ar fi lăsat acolo lângă bobul proaspăt ar fi murit de ciudă. Voia să simtă mirosul grîului nou. Între aceste timpuri, de cînd îi asuda bătăturile pe seceră și pînă la chestia cu combinate, observa că are tot mai puțină legătură cu grîul. Li mai temperase nervii o întimplare dintr-o primăvară ciunosă. Covorul verde de grîu pornise în vegetație sub blînda iarnă și obisnuată atîta timp doar cu uscătură. Ciobanii știu chestia, așa că nu le lasă ei să bage grîu verde în pîntec, să le umfle. Calcăm pămîntul cu copitele lor ușoare, îl frămîntăm puțin, că să spargă crusta, și gata. D-ai să zică oile și nu vacile. Au copitele grele... În jurul lui Făloșu se făcu liniște. Avea dreptate. Reușita a încurajat; deci mai e nevoie de el la grîu. Năbădăile l-au apucată însă cel mai tare cînd au venit combinatele asta noi, care aveau de toate în ele. Pînă și tractorul era băgat la un loc cu secerătoarea, cu batoza. De saci nu mai era nevoie, deci nici de țărani cocotați pe spinarea ei. Grîul intra într-un fel de încăperea, iar printr-un tub ca un cioc de rață cădea în camioane și de aici la siloz. Pe combină scria „Gloria”. Nu chestia asta îl înfură pe Făloșu. Combina cu treaba ei, cum se numea și ce făcea. Dar cînd se gîndea cum și-a ars pielea de transpirație, cum îl înțepau pielele în ochi și gîngii și cît praf înghițise o jumătate de secol pe lângă grîunțele de grîu, murea de ciudă că se putea și altfel. Adică așa ca acum! Tractorul are cabină. Combina are cabină, semănătoarea înădmîntează singură, combina seceră, frezeri, încărcă și descarcă stîngur, iar la oolan să tot fluiere, doar ochii să-ți fie limpezit cît să îți limia dreptă. De ce nu le-am scos mai demult, că-ți trăia și Făloșu altfel viața. Nu înhămat ca un rob, fărî să abă timp macar să-și tragă sufletul.

ȘT. DORGOȘAN

Pagine realizată de ARETA ȘANDRU

FLORENTIN POPESCU

SA DISCUTAM DESPRE TINERETE, EDUCATIE, RASPUNDERI

tinerete educatie raspunderi

Reporter in ancheta

Trei oameni complet diferiti — de la infatisare, pregatire scolara, profesie, pina la temperament — ajung sa ia in doua rinduri aceeasi hotarare si nu una oarecare, cum ar fi, de pilda, sa se duca la cinema sau sa-si petreaca concediul la mare, ci una care avea sa le marcheze intreaga existenta...

„ASA CUM AM VAZUT SI TOTUSI ALT FEL”

Pare bizar, dar discutia cu bucatarul Constantin Hriban, nascut pe plaiuri bogatane, se incadreaza in jurul unor rețete culinare (in care de altfel se considera mare expert), ci in jurul unor... imagini fotografice si de televiziune...

viata de la inceput. Johan Kunst: mi-a botezat feciorul pe cind era la Timisoara. Vorbisem cu el la telefon. „Cum e pe-acolo?” „Excelent!” „Te descurci?” „E puțin spus, o duc splendid”...

O CONTINUĂ LEȚIE DE PATRIOTISM

Oare ce sentiment poate fi mai înălțător și mai durabil decât dragostea față de locul natal, de glia strămoșească? Patriotismul nu este un frumos veșmînt de sărbătoare, ci chiar modul nostru firesc și cotidian de a ne exprima...

Flacăra nestinsă a romantismului revoluționar

„Prin tot ceea ce facem, ne spuneva Constantin Ișan, directorul școlii, ne propunem să realizăm o educație patriotică activă, evitind acțiunile sablonizate, cu un conținut emoțional restrîns. Copiii au nevoie de un dialog de suflet cu trecutul, cu faptele strămoșilor lor...”

SORIN PREDA

VOCAȚIA CONSTRUCȚIEI PAȘNICE, ATÎT DE PROPRIE ACESTUI POPOR

Patriotismul — cel mai puternic catalizator sufletesc aflat la izvorul tuturor actelor de eroism, al marilor gesturi de generozitate și dăruire, al dorinței nestinse de a contribui, prin fapta sa, la sporirea prestigiului țării în care te-ai născut...

Principiul educator — munca. Oamenii omenesc: dragostea de țară. Cristina Oprean (18 ani, comuna Dobra — Hunedoara, câștigătoare concursului „Cel mai bun agricultor din zonă ne-cooperativizată”). În fiecare an, în județul nostru, se organizează, pe locurile vechii așezări dacice de la Costești, o manifestare frumoasă, denumită „Intineretul cu istoria”...

Il apăsa umilita de a se recunoaște el, tânărul medic, absolvent cu media 9,29, atît de nativ încît să creadă în niște baliverne. „Mă auză vorbind și parcă n-as fi eu! Dorream să-mi deschid un „cabinet personal”...

„PINA NU SIMȚI PE PIELEA TA, NU CREZI!” Ii cheama Gerhard Gertner și în marea uzină timișoara unde este lucătuș la categoria V cu 2 i se spune cu prietenie „neamțul”, pentru precizia de mecanic cu care vine la program și pentru meticulozitatea aparate cu care execută orice lucrare...

MONICA ZVIRJINSCHI

DESPRE DIFERENȚA DINTRE O CAMERĂ DE LUAT VEDERI ȘI OCHUL PERSONAL

fericic că întâmplător am un surplus de blide murdare! — este a doua înălțătură. Odată formatul, nu le pierd fulgerator. Un pacient nemulțumit, vorba zboară și te trezești cu anticamera pustie... Oricum, ceea ce a fost posibil acum 17 ani nu se mai poate...

PISCINE, LIMUZINE ȘI YACHT-URI DE CELULOID

Deși sejourul său occidental nu a depășit durata unei luni, tânărul medic timișean se arată extrem de marcat de experiența la care singur a suferit. Incerc, probabil ca și alte persoane, să-i demonstrez că statutul său nu s-a schimbat: a fost reprimat în același dispensar bine dotat și bine situat (la 20 km de domiciliu), unde lucrează alături de alți patru generalişti...

avut de luptat pentru a-și recăpăta identitatea națională. De la el ne-a rămas obiceiul de a demnită, curaj, independență. Acum, că ne bucurăm de tot ceea ce cuprinde cuvîntul libertate, ne arătăm respectul față de moștenirea din străbuni, făcînd tot ce ne stă în putere...

GABRIELA HUREZEAN

Historia marea cartă a adevărurilor noastre fundamentale

Încădrată organic în istoria continentului european, istoria poporului român dezvoltă o serie de particularități și trăsături proprii care-i definesc individualitatea și explică penitența existenței sale de două ori milenară în acest spațiu geografic.

Pe de o parte, continuitatea luptei românilor pentru unificarea teritoriului natal, pentru stringerea înolaltă, în hotarele aceluiași spațiu geografic, celor ce vorbeau aceeași limbă, aveau același port, aceeași obiceiuri și credințe, care aveau dintotdeauna conștiința originii lor comune. Era vorba, în esență, nu de o „premieră” istorică în viața acestei comunități etnice, ci de reconstituirea unei entități statale cu rădăcini adânci în trecut, mergând pe firul istoriei până la antica Dacie a lui Burebista și Decebal.

Pe de altă parte, este de remarcat faptul că, diferit de unele zone din apusul Europei, unde drumul spre unificarea statelor naționale era îngreunat de opoziția unor forțe interne — interese de clasă sau dinastice ce urmăreau permanentizarea fărâmițării statale — pe pământ românesc a existat — cu firești variații de amploare și intensitate — o comunitate de sentimente și idealuri, o dorință nestinsă, transmisă peste veacuri de la o generație la alta, de făurire unui singur stat al tuturor românilor. Aici, procesul unificării statale a fost stăruitor de puternici factori externi, de jugul dominațiilor străine, de politica unor mari imperii venite ale căror interese veneau în contradicție cu lupta legitimă a românilor pentru o viață liberă și independentă.

Îndelungată sa istorie a învățat poporul român că libertatea este condiția fundamentală a propășirii propriei civilizații, că dominația, stăpânirea străină tind să-i anihileze identitatea etnică și politică, să-i ștergă trecutul și să-i priveze de viitor, că lipsa libertății pentru un popor înseamnă a dispărea pentru totdeauna din istorie. „Nici un român nu va mai trăi după moartea independentei patriei sale”, declarau revoluționarii de la 1848, iar marelui istoric A.D. Xenopol, referindu-se la șirul lung de vicisitudini cu care s-a confruntat poporul român secole în șir scria: „Noi, românii... nu am cunoscut aproape alte nevoi decât păstrarea neamului și a legii, căci nu este popor pe lume care să fi avut atâtea primejdii de infruntat, atâtea lupte necurmate de susținut pentru apărarea ființei și a țării!”.

Este cunoscut faptul că imprecizări externe vitrege au intruzat dar nu au putut opri procesul legic orientat spre făurirea statului național unitar și independent român. Îndelungată sa apăsătoare dominație străină nu a reușit să înăbușe setea de libertate a poporului, să stingă puterile dorinței de unitate. Greutățile și suferințele au aprins și mai puternic flacăra luptei pentru încheierea națiunii, întărind sentimentul patriotismului, al demnității naționale.

În perioada ce a urmat înăbușirii revoluției de la 1848 de către forțele intervenționiste externe, unirea principatelor române a devenit problema cardinată a mișcării de eliberare națională și socială. Ea s-a maturizat și a pătruns definitiv în conștiința contemporanilor, devenind realment o forță materială, căci fusese îmbrățișată de întreg poporul român. Pe bună dreptate istoricul american E.W. Riker remarcă: „Nici un popor n-a luptat mai mult ca românul pentru susținerea țelurilor sale naționale”.

În fapt, la 24 ianuarie 1859, Unirea Moldovei cu Muntenia a reprezentat actul de voință al națiunii române, împlinirea unei legități istorice. Dubla alegere, la Iași și la București, ca domn al ambelor principate a colonului Alexandru Ioan Cuza a stărnit o satisfacție nemărginită în rândurile celor mai largi straturi ale societății românești, fiind primită de întreaga națiune cu nestăvilit entuziasm.

Într-o perioadă în care se afirmă că „Dacia vitioasă”, de orientare socialistă, scria referindu-se la actul de la 24 ianuarie 1859: „Această unire e incompletă. Vom spune verde și lămurit cugetarea noastră: vom da Cacia cu ea, fiindcă istoria și dreptul, tradițiunea și plebsicul, trecutul și prezentul ne dau dreptul de a aspira la o Dacie română”.

Procesul unificator a fost dublat permanent de aspirație spre independență, care a fost realizată la 9 Mai 1877 și pe celițăul cu singele vărsat pe cîmpurile de luptă de la sud de Dunăre, în războiul împotriva Imperiului otoman. Participarea românilor din toate provinciile istorice ale țării, sub toate formele — pe front cu arma în mână, sau prin sprijin material și moral — la războiul din 1877-1878 a dovedit încă o dată solidaritatea românilor de pretutindeni cu cauza independenței de stat a României. Cu idealul unirii în cuget, români din Transilvania, Bucovina și Banat au trecut în 1877 în țara liberă, înrolându-se voluntari în armata română, socotind războiul pentru cucerirea independenței ocazie și a lor, o etapă în realizarea unității depline. „Cauza ostasului român — scria în iunie 1877 „Gazeta Transilvaniei” — e o cauză generată română, victorioasă și a întregii națiuni, fie aceea risipită în oricare parte a lumii”.

PERENITATEA IDEALURILOR SUPREME DE UNITATE ȘI INDEPENDENȚĂ NAȚIONALĂ

În deceniile care au urmat, cauza apărării independenței și integrității statului român unitar s-a înălțat cu toate mijloacele populare pentru dreptate socială și progres. Poporul, forțele sale înaintate, revoluționare, în rîndul cărora se afirma distinct Partidul Comunist Român, zădărit în mai 1921, au militat pentru salvarea țării în fața națiunii împotriva politicii expansioniste și revizioniste duse de statele fasciste în frunte cu Germania hitleristă. Revoluția de eliberare socială și antimprialistă din august 1944, înlăturată de popor sub conducerea partidului comunist, a avut între obiectivele sale primordiale reintegrarea statului român cu partea smulșă din trupul țării prin odiosul dictat fascist de la Viena din 1941. Acest obiectiv național a fost atins la 25 octombrie 1944, prin lupta dusă cu abnegație și eroism de armata română, de întregul popor român, care și-a adus o importantă contribuție la victoria deplină a coaliției antihitleriste de la 9 Mai 1945.

Dr. VASILE ALEXANDRESCU

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

În deceniile care au urmat, cauza apărării independenței și integrității statului român unitar s-a înălțat cu toate mijloacele populare pentru dreptate socială și progres. Poporul, forțele sale înaintate, revoluționare, în rîndul cărora se afirma distinct Partidul Comunist Român, zădărit în mai 1921, au militat pentru salvarea țării în fața națiunii împotriva politicii expansioniste și revizioniste duse de statele fasciste în frunte cu Germania hitleristă. Revoluția de eliberare socială și antimprialistă din august 1944, înlăturată de popor sub conducerea partidului comunist, a avut între obiectivele sale primordiale reintegrarea statului român cu partea smulșă din trupul țării prin odiosul dictat fascist de la Viena din 1941. Acest obiectiv național a fost atins la 25 octombrie 1944, prin lupta dusă cu abnegație și eroism de armata română, de întregul popor român, care și-a adus o importantă contribuție la victoria deplină a coaliției antihitleriste de la 9 Mai 1945.

Dr. VASILE ALEXANDRESCU

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

DRUMURI ÎN AZUR

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda friului prea strîns. Apoi imblinzit, urge pe platforma turnului de control. Se oprește moale. Sunetul ascuțit pînă atunci se îngroașă rapid, transformîndu-se într-un gîjgît care după două-trei opinteli se stînge.

Drumul mele prin marea oras ma poartă adesea în preajma Aeroportului Băneasa. Pășesc ușor în gînduri și mă trezesc deodată ca zburând în urșă trecind în zbor peste mine. Vînt, zgomet mare și senzația unei forțe copleșitoare care face să vibrez tot aerul din jur. Mă uit după avionul care se așază pe betonul pistei. Rulază nervos, cu un impuls de împotrivire, parcă în ciuda fri

TELEGRAMĂ
TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

secretar general al Partidului Comunist Român,
președintele Republicii Socialiste Românie

de participanții la Plenara Consiliului
Național al Societății de Cruce Roșie

Mult iubite și stimate tovarăși Nicolae Ceaușescu,
Participanții la Plenara Consiliului Național al Societății de Cruce Roșie din Republica Socialistă Românie...

Adoptarea de către Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Plenara Consiliului Național al Frontului Democratiei și Uniunii Socialiste...

SECRERIS '88

(Urmare din pag. 1)
curelor, care se rup prea ușor.
Bine, se lucrează și la C.A.P. Silivaș. Este apreciat...

Leția performanței și competitivității

(Urmare din pag. 1)
pentru tineret, e un început și totodată o tonică certitudine.
Orășul nu e mare, abia se apropie de 13 000 de locuitori...

SPORT
Uniunea Europeană de Fotbal (U.E.F.A.) a stabilit capii de serie în vederea tragerii la sorți a cupelor europene...

TELEGRAMĂ

Maiestății Sale HASSAN AL II-LEA
Regele Marocului

RABAT
Cu prilejul aniversării zilei dumneavoastră de naștere...

Expirm convingerea că bunele raporturi de prietenie și strînă conlucrăre statornică între țările noastre se vor dezvolta...

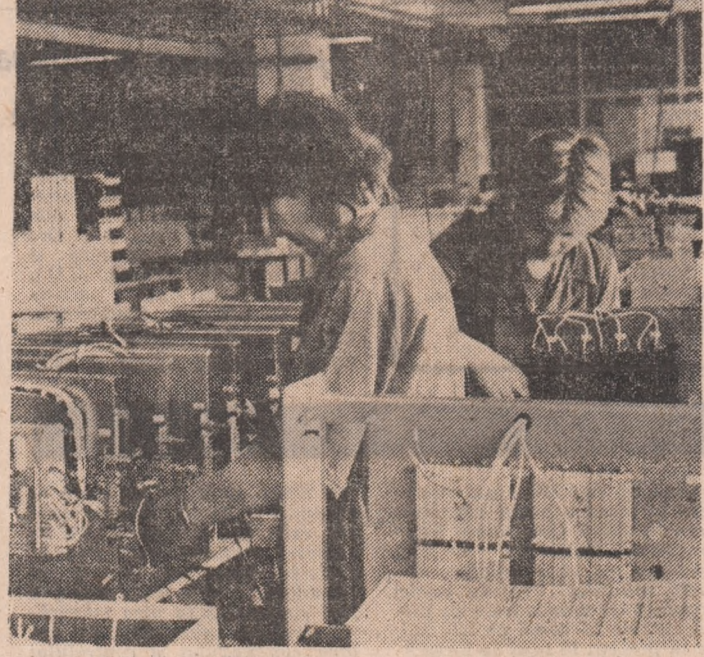
NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Republicii Socialiste România

AGENDA

Cu prilejul vizitei în țara noastră a delegației Grupului britanic al Uniunii Interparlamentare, însoțitului cu aflăceri ad-interim al Marii Britanii la București, Alan Clark...

Întreaga producție, mereu la nivelul exigențelor mondiale

(Urmare din pag. 1)
te succintă: „Superficialitatea conducerii secției și mecanicului, manifestată în timpul reviziilor și reparatiilor. Practic aici secerarii orzului...

Gestul reflex al disciplinei muncitorești

(Urmare din pag. 1)
nizații U.T.C. De exemplu ei sunt testați asupra nivelului de cunoștințe acumulate. Se caută ca și până în discuțiile de la locul de muncă să se determine nivelul real al pregătirii profesionale sub toate aspectele...

PERFORMANȚE TEHNICE

Printre realizările de mare performanță ale colectivului de oameni ai muncii de la Intreprinderea „Electroputere” Craiova se numără instalarea de acționare electrică pentru conductele de foraj LD-400...

Pe cițiiva quadrați

● HUNEDOARA. Prin acțiuni de muncă în sprijinul producției, 400 de tineri de la Combinatul Siderurgic Hunedoara au reușit să obțină pește plan 5 tone cocs, 20 tone fontă...

Foto-album

Invitație la Sărata Monteoru
Foto: MIHAI CUCU

SUB CUPOLA TRADIȚII

Si-au dat întâlnire pe scena Casei de cultură a sindicatelor din municipiul Suceava, la faza județeană, reprezentanțele...

In secția de etnografie și artă populară a Muzeului Băneasa (Suceava) locuială 17 concurente, castigătoare etapelor anterioare. Sub cupola emoțiilor...

GALA PREMIERELOR

toarele aventuri ale mșchetarilor”, „Secretul lui Nemeșu”, „Niște băieți grozavi”, „Exploarea la drigele”, „In fletare”, „In fletare”, „In fletare”...

MUZEEUL UNICAT

La loc de frunte în rețeaua unităților muzeale bucureștene se situează și „Muzeul ceramicii și sticlei”, pe care vă invităm să-l vizitați...

FALS TRATAT DE MEDICINĂ

ORIZONTAL: 1. Ravagiile răului de mare. 2. Examen de laborator. 3. Cuprins de maximul superior...

BREVIAR

● Tarea noastră dispune de peste 160 de stațiuni balneare din care peste 80% au interes general, prin eficiența lor terapeutică...

Rubrică realizată de PETRU URIANU

Edificarea unei lumi a păcii și colaborării înque participarea activă și responsabilă a tuturor statelor și popoarelor

„Pregucparea tot mai activă a multor state, a tuturor popoarelor, s-ar putea spune, față de situația internațională actuală, face să se întrevadă posibilitatea opririi agravării cursului periculos al evenimentelor, schimbarea acestui curs spre o nouă politică internațională democratică. Pentru aceasta, este necesară o nouă gândire și o nouă politică internațională, care să pună capăt cu desăvârșire politicii de forță și dictat, de amestec în treburile interne ale altor state. În același timp, trebuie subliniat că problemele complexe ale lumii contemporane nu se pot soluționa numai de cîteva țări, oricît de mari ar fi ele. Pentru a se ajunge la dezarmare, la pace, la noi relații democratice, este necesară angajarea, cu toată fermitatea, a tuturor statelor și popoarelor, în marea luptă pentru o nouă politică internațională, de pace și colaborare”.

NICOLAE CEAUȘESCU

voluția vieții planetei — complexă și gravă —, așa cum a fost caracterizată în recente expunerii și cuvîntări ale secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, reclamă acțiuni energice pentru dinamizarea procesului revoluționar de schimbare a acestui curs periculos. Pentru că, afirmă conducătorul partidului și statului nostru, cu toată situația gravă, există în lume forțe capabile să preîntîmpine o nouă confruntare mondială.

Transformarea unei asemenea posibilități în realitate este pe deplin justificată. Este convingerea fermă a conducătorului partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, convingere ce animă ansamblul demersurilor de politică externă ale României socialiste, că prin intensificarea luptei unite a forțelor înaintate ale contemporaneității, ale tuturor statelor și popoarelor, evenimentele pot evolua în conformitate cu aspirațiile vitale ale acestora, spre pace, colaborare și progres. Rolul sporit pe care conducătorul partidului și statului nostru îl acordă maselor populare în dezvoltarea istorică a umanității, în viața mondială și internațională, se întemeiază, înainte de toate, pe teza materialist-științifică potrivit căreia mersul înainte al societății omenescii constă în rezultatul activității popoarelor, dar și în condiții tehnice, pornind în permanență de la realitatea vie, a proceselor și tendințelor care se petrec la scară mondială, iar în consecință și vigoarea cu care operează teoreticienii și practicienii dezvoltării Nicolae Ceaușescu promovează această teză de mare valoare practică, regăsim însuși spiritul revoluționar în acțiune.

„În viața internațională — identifiată tovarășul Nicolae Ceaușescu la un loc marș schimbării. Ca întotdeauna, în asemenea schimbări radicale în raportul de forțe, în dezvoltarea omenirii, apar tot felul de concepții, confuzii, inclusiv manifestări ale necrederei în forțele socialismului, în dezvoltarea societății pe calea libertății sociale, pe calea independenței. Nu este ceva nou în istoria omenirii, nu numai în epoca revoluționară marxistă, ci și în întreaga dezvoltare. Aceasta presupune, ca o necesitate, să studiem și să analizăm temeinic marile transformări și schimbări și să tragem concluzii corecte și convingătoare”. Acționînd neabătut în conformitate cu această concepție, partidul și statul nostru au identificat și formulat idei noi, convingătoare în viața internațională, a căror mare actualitate și valoare sint confirmate nemijlocit de procesele și tendințele din viața mondială. Arătînd că o trăsătură importantă a epocii pe care o parcurgem este înțelegerea și reprezentarea participarea tot mai intensă a țărilor mici și mijlocii la rezolvarea problemelor vieții internaționale, România socialistă, Partidul Comunist Român, beneficiînd

de contribuția și activitatea excepțională ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, au promovât cu neobosită energie această direcție de acțiune. Realitatea însăși a demonstrat în ultimii ani, nu o dată, că soluționarea marilor probleme care se confruntă umanitatea depinde de cooperarea activă a tuturor popoarelor, indiferent de mărime, pondere economică sau militară ori de orînduirea socială. Este incontestabil faptul că țările mici și mijlocii sint în mod vital interesate într-o politică de colaborare, de renunțare la forța și dictat, în afirmarea și triumful unor relații noi, întemeiate pe egalitate și avantaj reciproc. Lupta unită a popoarelor reprezintă, în condițiile istorice, un rol important pentru și statul nostru, considerat că este imperativ ca în abordarea tuturor problemelor ce privesc evoluția mondială, să se pornească de la principiile coexistenței pașnice între țări cu orînduirii sociale diferite, cu necesitatea conlucrării active între toate statele în vederea convenirii soluțiilor într-un spirit nou, al respectului față de dreptul fiecărui popor de a-și alege calea dezvoltării și dezvoltării propriilor interese, de a-și alege destinul în mod liber, fără nici un amestec din afară. Din această concepție, în permanență în viața internațională, există necesitatea participării egale a tuturor statelor la rezolvarea marilor probleme ale omenirii. Este și firesc, de altfel, ca natura globală a marilor probleme existente în lumea întregii umanități să reclame, deopotrivă, eforturi globale. Analizînd problemele ale evenimentelor, ale proceselor și fenomenelor ce caracterizează evoluția planetei, nu este de așteptat, nu o dată, că persistența fenomenelor negative se datorează tocmai existenței unei cadrului autentic-democratic de rezolvare. După cum soluțiile sau măsurile concepute într-un cadru restrîns, chiar atunci cînd au marcat progrese pe calea soluționării unei situații, nu s-au dovedit a fi viabile, de durată. „Viața, realitățile — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — demonstrează că

de aici, teza de mare actualitate promovată activ de țara noastră, de președintele Nicolae Ceaușescu, cu privire la imperativul intensificării eforturilor pentru făurirea unui ordin economic internațional și dezvoltării unei colaborări echilibrate între state, care să permită dezvoltarea mai rapidă a tuturor popoarelor, și în primul rînd a celor rămase în urmă, să favorizeze accesul lor larg și neîngrădit la cuuceririle științei și tehnologiei moderne, ale civilizației universale. Recunoșcînd rolul pe care îl au țările mari în viața lumii, dar ținînd seamă de rolul decisiv pe care revine popoarelor în evoluția umanității, avînd în vedere cursul nou, pozitiv ce se afirmă la nivel planetar, România, președintele Nicolae Ceaușescu, identificîndu-se cu forțele și tendințele care mai au înaintea lor o contemporaneitate, au acționat și acționează neprecupețit pentru democratizarea relațiilor internaționale, pentru creșterea și mai puternică a rolului Organizației Națiunilor Unite și al altor organisme internaționale, care oferă un cadru organizat pentru participarea activă a tuturor statelor, și îndeosebi a țărilor mici și mijlocii, la soluționarea problemelor deosebit de complexe ale lumii în care trăim. Multiplele inițiative avansate de-a lungul anilor de țara noastră la O.N.U. în direcția democratizării relațiilor internaționale, în alte planuri, au avut ca scop să poartele în acest caz preocuparea istorică a umanității, au devenit multe dintre ele documente adoptate unanim de participanți, tocmai datorită faptului că aduceau în atenție probleme de cea mai strîngentă actualitate, răspunzînd prin abordări și căi de soluționare constructivă, intereselor generale.

Noua gândire și noua politică internațională materializată în mobilizator, demersurile țării noastre în domeniul activității de politică externă, de gîndire și acțiune cutozătoare ale conducătorului partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pornind de la principiile și concepția revoluționară despre lume, sint, totodată, o gîndire și o politică profund umane. „Trebuie să privim cu încredere la lupta pentru independență, asigurarea păcii și progresului tuturor națiunilor lumii”, arată tovarășul Nicolae Ceaușescu. În această încredere înaltă cu care este abordată perspectiva luptei pentru progres și pace în lumea contemporană, în poziția militanță ce derivă dintr-o asemenea atitudine se află tezele și concepțiile noastre în viitor, al angajării tinerii generații a patriei în vasta operă de înaltare a României socialiste pe noi trepte de progres și civilizație, pentru afirmarea ei gemă și independentă întru-o lume a păcii, echității și demnității tuturor popoarelor.

DOINA FRUNTELĂTĂ

AFRICA AUSTRALĂ
NAIROBI 8 (Agerpres). — Președintele Kenyei, Daniel arap Moi, și președintele Hussein Mohammad Ershad al Republicii Bangladesh s-au reununit pentru adoptarea de sancțiuni generale și obligatorii împotriva regimului rasist de la Pretoria. În cuvîntările rostite la Nairobi, cei doi șefi de stat au cerut regimului de la Pretoria să înceteze starea de urgență și să-și elibereze pe toți deținuții politici, inclusiv pe liderul majorității populației africane, Nelson Mandela. Ei s-au pronunțat pentru aplicarea rezoluției 435 a Consiliului de Securitate al O.N.U. privind acordarea independenței Namibiei.

LONDRA 8 (Agerpres). — Un marș de solidaritate cu liderul majorității africane din

PE SCURT
LA MOSCOVA a avut loc o întîlnire între Mihail Gorbaciov, președintele general al C.C. al F.C.U.S., și președintele Republicii India, Ramaswamy Venkataraman. Au fost examinate relațiile dintre cele două țări și perspectivele de dezvoltare a relațiilor pe termen lung. În discuții au fost abordate și probleme majore ale situației internaționale actuale — relatează agenția T.A.S.S.
LA TIRANA a fost semnat protocolul de cooperare tehnico-științifică pentru perioada 1989-1990 între Albania și R.P.D. Coreeană, transmite agenția ATA. Documentul se referă la cooperarea între cele două țări în domeniul agriculturii, producției de alimente, industriei construcțiilor de mașini, pescuitului.
CAMERA DEPUTAȚILOR a parlamentului italian a hotărît prelungirea cu încă șase luni a mandatului unei staționare în zona Golfului a unor unități ale marinei de război a Italiei — informează agenția ANSA. În favoarea acestei hotărîri au votat 288 de deputați, în timp ce împotriva s-au pronunțat 210.
SECRETARUL DE STAT al Statelor Unite, George Shultz, va face o vizită oficială în China, în perioada 14-16 iulie, la invitația ministrului chinez al afacerilor externe, Qian Qichen. Convorbirile pe care le va avea cu oficialitățile chineze urmează să acopere aspecte ale relațiilor bilaterale și problemele internaționale de interes comun — a declarat, într-o conferință de presă, purtătorul de cuvînt al M.A.E. al R.P. Chineze, citat de agenția China Nouă.
POTRIVIT unor știri apărute în presa vest-germană,

specialiștii din Köln au descoperit la pisici o boală asemănătoare cu SIDA (Sindromul imunodeficientar Dobindii). Maladia afectează, ca și la oameni, sistemul imunitar. Primele cazuri singulare de imbolnavire au fost înregistrate în urmă cu trei ani, iar în prezent în oraș se înregistrează cîteva cazuri săptămînal. La fel ca și la oameni, boala este datorată unui virus, necunoșcîndu-se pînă în prezent nici o metodă de tratament.
POTRIVIT datelor teletactice, sistemele de bord și aparatură științifică instalate la bordul stației interplanetare „Phobos-1”, lansată la 7 iulie în U.R.S.S., funcționează normal. În greutatea de 6.220 kg, stația a fost plasată pe traicetoria care o va duce spre Marte de o rachetă „Proton” cu patru trepte.
STATELE UNITE au efectuat o nouă explozie nucleară subterană pe poligonul din statul Nevada. Experiența, efectuată în scopuri militare, a produs o mișcare seismică de 5,5 grade pe scara Richter, care s-a resimțit și la Las Vegas, la peste 160 kilometri de epicentru, informează agențiile de presă.
ÎN URMA unei explozii de gaze produse la platforma petrolieră britanică „Piper Alpha” din Marea Nordului, 166 de persoane și-au pierdut viața. Potrivit vicepreședintelui companiei „Occidental Petroleum”, explozia a fost declanșată de gazele subacvatiche emanate în timpul lucrărilor de extracție. În acel moment pe platformă se aflau 230 de persoane.
S-AU ÎNCHEIAT 200 de zile de cînd cosmonauții Vladi-

DE PESTE HOTARE

stiri, note, comentarii • stiri, note, comentarii

Convorbiri privind dezvoltarea colaborării tehnico-științifice între România și Cehoslovacia

PRAGA 8 (Agerpres) — La Praga au avut loc convorbiri privind dezvoltarea colaborării tehnico-științifice romano-cehoslovace între Ion Ursu, prim vicepreședinte al Comitetului Național pentru Știință și Tehnologie din Republica Socialistă România, și Jaromir Obzina, vicepreședinte al guvernului, președintele Comitetului de Stat pentru Dezvoltare a Științei și Tehnologiei și pentru Investiții din R.S. Cehoslovacă. Cu acest prilej, din partea tovarășei academicienilor doctor inginer Elena Ceaușescu, prim viceprim-ministru al guvernului, președintelui Consiliului Național al Științei și Tehnologiei și pentru investiții din R.S. Cehoslovacă, tovarășul Jaromir Obzina a rugat să se transmită tovarășei academicienilor doctor inginer Elena Ceaușescu un respectuos mesaj de salut și cele mai bune urări de sănătate, ferice și de noi succese în activitatea importantă pe care o desfășoară pentru dezvoltarea științei, tehnologiei și învățămîntului în România. În cadrul convorbirilor, în conformitate cu hotărîrile adoptate la recenta întîlnire de la

Creșterea datoriei externe a țărilor în curs de dezvoltare — o serioasă piedică în calea progresului economiei mondiale

București, dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășul Milos Jakes, secretar general al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, privind dezvoltarea pe multiple planuri a relațiilor de colaborare dintre cele două țări, părțile au examinat stadiul actual și perspectivele dezvoltării în continuare a cooperării tehnico-științifice, fiind stabilite noi obiective și măsuri care să conducă la intensificarea conlucrării oamenilor de știință români și cehoslovaci în domeniul de vîrf ale științei și tehnicii de interes reciproc. La încheierea convorbirilor a fost semnat un protocol. La convorbiri a participat Ion Pătan, ambasadorul României în R.S. Cehoslovacă. ★ Prim vicepreședintele Comitetului Național pentru Știință și Tehnologie s-a întîlnit cu academicianul Josef Riman, președintele Academiei Cehoslovace de Știință și a avut convorbiri cu oameni de știință cehoslovaci din domeniul chimiei, fizicii și creării de noi materiale, asupra posibilității dezvoltării colaborării reciproce.

Perspectivile economiei mondiale pînă în anul 2000

Un raport al secretarului general al O.N.U.

de reglementare a datoriei externe. Conform prognozelor emise de experții O.N.U. în țările dezvoltate cu economie de piață, în anii '90 creșterea industrială va fi de 2,5-3 la sută în timp ce în țările socialiste rata de creștere economică va atinge 4 la sută. În America Latină și în Africa, dezvoltarea raportată la locuitor va fi cu totul nesemnificativă. Într-un deceniu următor, iar deceniul dintre țările cele mai bogate și cele mai sărace s-a adîncit. Pentru majoritatea țărilor în curs de dezvoltare, perioada de referință s-a caracterizat prin scăderea veniturilor pe locuitor și prin reducerea nivelului de trai. Experții consideră că la baza acestei situații — relatează agenția T.A.S.S. — se află încetinirea ritmurilor de creștere economică a țărilor dezvoltate, instabilitatea piețelor internaționale și incertitudinile privind modalitățile și termenile

Acțiuni și luări de poziție în favoarea dezarmării și păcii

TOKIO 8 (Agerpres). — În Japonia se intensifică acțiunile împotriva armelor nucleare și a prezenței militare americane pe teritoriul japonez. Astfel, recent în localitatea Amato s-a desfășurat un miting la care au participat mii de reprezentanți ai diferitelor organizații democratice. Vorbitorii au lansat un apel opiniei publice nipone, cerîndu-i să-și intensifice eforturile în lupta pentru pace și dezarmare, pentru încetarea aplicării acțiunilor americane ce se desfășoară în imediata apropiere a unor zone dense locuite. Pe de altă parte, cu prilejul împlinirii a 28 de ani de la semnarea Tratatului de securitate dintre Japonia și S.U.A., în diferite orașe japoneze au fost organizate ample demonstrații de protest împotriva prezenței militare americane în această țară.

WASHINGTON 8 (Agerpres). — Potrivit unui sondaj de opinie realizat în Statele Unite, și zile care au rezultate au fost publicate recent, 79 la sută din populație se pronunță în favoarea Tratatului sovieto-american privind eliminarea rachetelor nucleare cu rază medie și mare scurte de acțiune, iar 82 la sută din cei chestionați se pronunță pentru continuarea negocierilor dintre cele două țări în vederea reducerii armelor nucleare strategice. Potrivit aceluiași sondaj, majoritatea americanilor se pronunță în favoarea eliminării to-

Cote alarmante ale somajului în țările membre ale Pieței Comune

BRUXELLES 8 (Agerpres). — Numărul somerilor în țările membre ale Pieței Comune a fost în luna mai de 15,4 milioane, comparat cu cea de la începutul anului, transmite agenția ANSA, citînd statistici oficiale date publicității la Bruxelles. În Italia s-au înregistrat 3.398.000 persoane fără servicii (11,9 la sută din populația activă), în Spania — 2.878.000 (20,2), în Franța — 2.432.000 (9,8), în Marea Britanie — 2.428.900 (8,9), în R.F. Germania — 2.149.100 (6,4).

Apel pentru soluționarea corespunzătoare a problemelor sociale ale statelor O.E.C.D.

PARIS 8 (Agerpres). — La Paris s-au încheiat lucrările reuniunii ministrilor pentru probleme sociale din cele 24 de țări membre ale Organizației Națiunilor Unite pentru Dezvoltare Economică (O.E.C.D.). În comunicatul final, participanții își exprimă îngrijorarea față de nivelul înalt al somajului și de prețul ridicat al asis-

Capriciile verii

BELGRAD 8 (Agerpres). — Evoluția vremii în ultimele zile în R.S. Macedonia poate fi comparată cu cea de la tropice, apreciază agenția Tanjug. Temperatura în orașul cel mai sudic al republicii, Djevdjelia, a fost de 43 grade Celsius, iar în orașele Demir Kapia, Stip și Bitola de 41 grade. La Bitole, capitala republicii, s-au înregistrat 41,9 grade, record absolut pentru acest oraș. Neobișnuit este faptul că temperaturile în alte părți „mai răcoase” sînt, de asemenea, foarte înalte. În stațiunea montană Popova Sapka, situată la altitudinea de 1700 metri, mercuriul termometrelor a urcat la 28 grade, nu record pentru această localitate față de 25 grade în prezent. Meteorologii afirmă că valoarea de căldură tropicală se va menține pînă la sfîrșitul săptămîinii, cu posibilitatea înregistrării unor noi recorduri de temperatură.

ATENA 8 (Agerpres). — Valul de căldură care s-a abătut în urmă cu cinci zile asupra

„Pentru o reuniune comună fructuoasă”

NICOSIA 8 (Agerpres). — Reprezentantul special al secretarului general al O.N.U. în Cipru, Oscar Camillon, a avut, recent, întrevieri cu președintele cipriot, Ghiorghios Vassiliou, și cu liderul comunității turco-cipriote, Rauf Denktas. El a precizat ziaristilor că scopul acestor consultări este acela de a organiza, în final, o reuniune comună fructuoasă. Nu au fost stabilite date ale următoarelor întîlniri bilaterale.

Robot submarin

Primul robot submarin chinez a fost construit de Institutul de automatizare din Shenyang, în colaborare cu Universitatea Jiotang, din Shanghai. El se numește Hr-01, cîntărește 2,5 tone și poate coborî pînă la adîncimea de 200 m. Dotat cu sisteme de observație, de localizare, de navigație și de control direcțional, Hr-01 va fi destinat, în principal, explorării off shore a petrolului. El va servi, de asemenea, la inspecția digurilor și la supravegherea fermelor acvatic.

Ouă de... dinozaur

O sută de ouă de dinozaur, conținînd fetoși fosilizați, păstrați într-o stare excelentă, au fost descoperite de paleontologii chinezi în provincia de nord-est de Calgary, în statul Alberta (Canada) — scrie „Sciences et Avenir”. Este vorba de două ouă cînd se semnaleză o asemenea descoperire. Prima a fost efectuată cu cîteva ani în urmă, în Montana (S.U.A.). În total, au fost extrase dintr-o jaleză de argilă cenusie șapte ouă, conținînd fiecare între 10 și 20 de ouă, de mărimea unui grapefrut, aflate în jaza imediat premergătoare eclozării.

Vagon-birou

O firmă suedeză a pus la punct un vagon de cale ferată special, care poate fi utilizat ca birou de lucru. După cum prezintă revista „Le Nouvel Economiste”, vagonul este echipat cu 40 de pasageri și dispune de 20 posturi de lucru, echipate cu tot materialul tehnic necesar: telefoane mobile și obișnuite, mașini de scris, microcalculatoare etc. Vagonul-birou circulează între Stockholm și localitatea Västerås.

Pachiderme... la export

Spre deosebire de alte zone ale lumii, spre exemplu Africa, unde numărul elefanților este în continuu declin, în ultimii ani, în insula indoneziană Sumatra, populația pachidermelor se află într-o puternică creștere. În jaza unui spor anual de circa 4 la sută, precum și a pagubelor pe care aceștia le produc culturilor agricole și pădurilor — numai în cursul acestui an au fost distruse 5.000 ha de terenuri cultivate, plantații de palmieri, arbori de cauciuc natural, cocotieri, în valoare de aproape două milioane de dolari — autoritățile de resort ale Indoneziei sint nevoite să ia în calcul posibilitatea exportării unei părți a acestei categorii de animale.